

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΚΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΤΗ, 31 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1970

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ
394

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 790

Περί τροποποιήσεως διατάξεων του Ποινικού Κώδικος και του Κώδικος Ποινικής Δικονομίας.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει του Ήμιστέρου Υπουργικού Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον 1.

Τὸ ἄρθρον 57 τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«Ἄρθρον 57. Ποιναὶ εἰς χρῆμα. 1. Ἄν ὁ νόμος δὲν ὀρίζει ἄλλως ἐν εἰδικαῖς διατάξεσιν, ἢ μὲν χρηματικὴ ποινὴ δὲν δύναται νὰ εἶναι κατωτέρα τῶν δραχμῶν τριῶν χιλιάδων οὐδ' ἀνωτέρα τῶν δραχμῶν ἐνὸς ἑκατομμυρίου, τὸ δὲ πρόστιμον δὲν δύναται νὰ εἶναι κατώτερον τῶν δραχμῶν τριακοσίων οὐδ' ἀνωτέρων τῶν δραχμῶν δέκα χιλιάδων.

2. Τὰ τοῦ τρόπου ἀποτίσεως τῶν ποινῶν εἰς χρῆμα ὀρίζονται ἐν εἰδικῷ νόμῳ».

Ἄρθρον 2.

1. Τὰ ἐν τῷ Ποινικῷ Κώδικι καὶ τοῖς εἰδικαῖς ποινικαῖς νόμοις προβλεπόμενα ὅρια χρηματικῶν ποινῶν καὶ προστίμων εἰς μεταλλικὰς δραχμὰς καταργοῦνται, ἀντ' αὐτῶν δὲ ἐφαρμόζονται τὰ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 57 τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος, ὡς τοῦτο ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ παρόντος, καθοριζόμενα τοιαῦτα εἰς δραχμὰς, μειούμενα κατὰ τὸ κατώτατον ὅριον μέχρι τοῦ ἐνὸς τρίτου, διὰ εἰδικῶς ἠτιολογημένης ἀποφάσεως τοῦ δικαστηρίου, ἐφ' ἔσον, κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ δικαστηρίου, ὁ καταδικασθεὶς τυγχάνει ἀπορος, τὸ δὲ ἔγκλημα δι' ὃ καταδικάσθη δὲν ἐπ' ἡγήσεν ἐκ φιλοκερδείας.

2. Ἐκ τῆς διατάξεως τῆς προηγουμένης παραγράφου δὲν αἰσθάνονται αἱ διατάξεις τῶν εἰδικῶν νόμων α) ΓΩΔΣΤ' τοῦ 1911 «περὶ ζωοκλοπῆς καὶ ζωοκτονίας», β) 1165)1918 «περὶ Τελωνειακοῦ Κώδικος», γ) 710)1945 «περὶ διώξεως καὶ τιμωρίας τῶν παραβάσεων τῆς περὶ προστασίας Ἐθνικοῦ Νομισματοδ. νομοθεσίας καὶ τῶν ἀγορανομικῶν ἀδικημάτων», δ) Ν.Δ. 86)1969 «περὶ Δαιτικοῦ Κώδικος», δι' ὧν καθορίζεται ἄλλως τὸ ποσὸν τῶν ποινῶν εἰς χρῆμα.

3. Τὰ ἐν τῷ Κώδικι Ποινικῆς Δικονομίας προβλεπόμενα ὅρια χρηματικῶν ποινῶν καὶ προστίμων εἰς μεταλλικὰς δραχμὰς νοοῦνται εἰς δραχμὰς ἡξημένας εἰς τὸ διπλάσιον, κατὰ τὸ ἀνώτατον καὶ κατώτατον ὅριον αὐτῶν.

4. Ὅπου ἐν τῷ Κώδικι Ποινικῆς Δικονομίας ἢ ἐν εἰδικαῖς ποινικαῖς νόμοις ὁ καθορισμὸς ἀρμοδιότητος δικαστηρίου ἢ ἡ ἐπαύξησις τῆς ἀπειλούμενης ποινῆς προσδιορίζεται ἐκ τοῦ εἰς μεταλλικὰς δραχμὰς ποσοῦ τῆς προσγενομένης ἢ ὡπωσδήποτε ἀπειληθείσης ζημίας ἢ τοῦ ἐπιδιωχθέντος ἢ ἐπιτευχθέντος

ὀφέλους, τοῦτο νοεῖται εἰς δραχμὰς, μειούμενον εἰς τὸ ἥμισυ, ὅπου δὲ τὸ ἐκκλητὸν τῶν ἀποφάσεων προσδιορίζεται ἐκ τοῦ εἰς μεταλλικὰς δραχμὰς ποσοῦ τῆς ἐπιβληθείσης ποινῆς ἢ τῆς ἐπιδικασθείσης ἀποζημιώσεως καὶ χρηματικῆς ἱκανοποιήσεως, τοῦτο νοεῖται εἰς δραχμὰς, μειούμενον εἰς τὸ ἥμισυ.

Ἄρθρον 3.

Τὸ ἄρθρον 82 τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος, ὡς τοῦτο, τροποποιήδεν διὰ τῶν Ν.Δ. 2493)1953, 3555)1956, 3681)1957 καὶ Α.Ν. 230)1967, ἰσχύει, ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«Ἄρθρον 82. Μετατροπὴ τῶν ποινῶν τῆς ἐλευθερίας. 1. Τὸ δικαστήριον, ἐπιβάλλον στερητικὴν τῆς ἐλευθερίας ποινὴν μὴ ὑπερβαίνουσαν τὸ ἔτος, ἀποφασίζει συγχρόνως, δι' εἰδικῶς ἠτιολογημένης ἀποφάσεώς του, περὶ μετατροπῆς ἢ μὴ ταύτης εἰς χρηματικὴν ποινὴν ἢ πρόστιμον, ἐὰν ἐκ τῆς ἐρεύνης τοῦ χαρακτηρὸς τοῦ καταδικασθέντος καὶ τῶν λοιπῶν περιστάσεων κρίνῃ, ὅτι ἡ χρηματικὴ ποινὴ ἢ τὸ πρόστιμον ἀρκοῦν ἵνα ἀποτρέψουν τοῦτον ἀπὸ τῆς τελέσεως ἄλλης ἀξιοποίνου πράξεως.

2. Ἡ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον μετατροπὴ ἀποκλείεται εἰς τὰς περιπτώσεις: 1) τοῦ ἄρθρου 88 τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος, 2) τοῦ ἄρθρου 93 τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος ἐπὶ δευτέρας καὶ πάσης περαιτέρω ὑποτροπῆς, 3) καταδίκης διὰ παράβασις α) τῶν ἄρθρων 191 τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος, ὡς τοῦτο ἀντικατεστάθη ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 230)1967 Α.Ν. «περὶ τροποποιήσεως διατάξεων τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος, τοῦ Κώδικος Ποινικῆς Δικονομίας καὶ ἄλλων τινῶν νόμων», 348, 349, 350, 351 καὶ 353 τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος, β) τῆς νομοθεσίας περὶ ναρκωτικῶν καὶ μεταχειρίσεως τῶν τοξικομανῶν, γ) Κωδ. Νόμου 5351 (Διάταγμα 9)24.8.1932 «περὶ Ἀρχαιοτήτων», δ) τοῦ Α.Ν. 375)1936 «περὶ τιμωρίας τῶν ἐγκληματικῶν ἐνεργειῶν τῶν ἀπειλουσῶν τὴν ἐξωτερικὴν ἀσφάλειαν τῆς Χώρας», διατηρηθέντος ἐν ἰσχύϊ διὰ τοῦ ἄρθρου 471 τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος, ε) τοῦ Γ')1946 Ψηφίσματος «περὶ ἐκτάκτων μέτρων ἀφορώντων τὴν δημοσίαν τάξιν καὶ ἀσφάλειάν», στ) τοῦ Α.Ν. 1514)1950, κυρωθέντος διὰ τοῦ Ν. 1591)1950, δι' οὗ ἀντικατεστάθη τὸ ἄρθρον 102 παρ. 2 τοῦ Τελωνειακοῦ Κώδικος (Ν. 1165)1918), ζ) τοῦ Ν.Δ. 4000)1959 «περὶ καταστολῆς ἀξιοποιῶν τινῶν πράξεων καὶ συμπληρώσεως τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ Κώδικος Ποινικῆς Δικονομίας», η) τοῦ Α.Ν. 86)1967 «περὶ ἐπιβολῆς κυρώσεων κατὰ τῶν καθυστερούντων τὴν καταβολὴν καὶ τὴν ἀπόδοσιν εἰσφορῶν εἰς Ὁργανισμοὺς Κοινωνικῆς Ἀσφαλείσεως», θ) τοῦ Α.Ν. 185)1967 «περὶ ἐπιβολῆς ποινικῶν κυρώσεων κατὰ τῶν παραβατῶν φορολογικῶν διατάξεων», ι) τοῦ Ν.Δ. 4)1968 «περὶ Κώδικος Φορολογικῶν Στοιχείων», ια) τοῦ Α.Ν. 263)1968 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν διατάξεων περὶ δημοσίας κτημάτων», ιβ) τοῦ Α.Ν. 398)1968 «περὶ πολιτικῆς σχεδιάσεως ἐκτάκτου ἀνάγκης», ιγ) τοῦ Ν.Δ. 105)1969 «περὶ

ατομικής εφύνης του δηλούντος ή βεβαιούντος», ιδ) του Ν.Δ. 346)1969 «περί τύπου» και ιε) του Στρατιωτικού Ποινικού Κώδικος. Πάσα τέτρα διάταξις ειδικού ποινικού νόμου, αποκλείουσα ή ρυθμίζουσα κατ' άλλον τρόπον την μετατροπήν των στερητικών της έλευθερίας ποινών, καταργείται.

3. Ο καθορισμός του ποσού της μετατροπής, λαμβανομένων υπ' όψιν και των οικονομικών όρων του καταδικασθέντος, γίνεται δι' ειδικώς ήτιολογημένης απόφασεως, υπολογιζομένης μιās ήμέρας φυλακίσεως πρὸς θραχμιάς εκατόν πενήτηκοντα μέχρσις είκοσι χιλιάδων, και μιās ήμέρας κρατήσεως πρὸς θραχμιάς έβδομήκοντα πέντε μέχρσις πέντε χιλιάδων.

4. Έάν ο καταδικασθείς τυγχάνει αποδεδειγμένως άπορος, τὸ δέ έγκλημα αὐτοῦ δέν επήγασεν εκ φιλοκερδείας, δύνανται δι' απόφασεως του δικαστηρίου, ειδικώς ήτιολογημένης, να μειωθῇ τὸ κατὰ την παράγραφον 3 του παρόντος άρθρου κατώτατον όριον του ποσού της μετατροπής μέχρι του ενός τρίτου αὐτοῦ.

5. Η εκτέλεσις της απαγγελθείσης στερητικής της έλευθερίας ποινής χωρεί μέχρι της πραγματικής εις τὸ Δημόσιον Ταμείον καταβολής του προσδιορισθέντος δια την μετατροπήν ποσού, μηδενὸς επιτρεπομένου λόγου απαλλαγής.

6. Στερητική της έλευθερίας ποινή, μετατραπείσα εις χρηματικήν ποινήν ή πρόστιμον, διατηρεί τὸν χαρακτήρα αὐτῆς ὡς ποινῆς στερητικής της έλευθερίας και μετά την εν όλῳ ή εν μέρει καταβολήν του καθορισθέντος ποσού της χρηματικής ποινῆς ή πρόστιμου, αποκλειομένης ὅμως της συγχωρέσεως μετατραπείσης και εις χρήμα αποτιθείσης ποινῆς εις τοιαύτην στερητικήν της έλευθερίας, μη υποκειμένην εις μετατροπήν ή μη μετατραπείσαν».

Άρθρον 4.

Η παράγραφος 1 του άρθρου 585 του Κώδικος Ποινικής Δικονομίας αντικαθίσταται ὡς εξής:

«1. Τα συμβούλια των πλημμελειοδικών και των έφετών, τα Πταιματοδίκηια και τα δικαστήρια πλημμελειοδικών, έφετών και μικτών ὀρκωτών κακουργιοδικείων, αποφαινόμενα ή δικάζοντα επί δικών, έφ' ὧν ή δίωξις έγινετο επί τη έγκλήσει ή τη μηνύσει, ὡςάκις πεισθούν ότι ή μήνυσις ή έγκλησις ήτο έντελῶς ψευδής, γενομένη εκ δόλου ή βαρείας άμελείας ή ότι παρεμορφώθησαν δι' αὐτῆς δολίως τὰ πράγματα, ὅπως δοδῇ εαρύτερος χαρακτηρισμός εις την πράξιν ή ὅπως περιληφθῶ-

σιν εις την καταδίωξιν πρόσωπα οὐδόλως μετασχόντα εις την αξιοποιον πράξιν, επιβάλλουν εις τὸν καταγγείλαντα τὸ ὅλον ή μέρος των δικαστικών έξόδων και τελών. Η επιβολή τούτων ή ή απαλλαγή του καταγγείλαντος δέον να αίτιολογῆται ειδικώς εν τη απόφασει ή τῷ βουλεύματι. Τὸ ποσὸν των καταψηφιζομένων έξόδων δέον να προσδιορίζηται ρητῶς εν τῷ βουλεύματι ή τη απόφασει, αφαιρείται δὲ τούτο εν περιπτώσει καταδίκης του κατηγορουμένου, από των εις βάρος αὐτοῦ εκκχθιζομένων έξόδων και τελών».

Άρθρον 5.

Τὸ άρθρον 474 του Ποινικού Κώδικος και ή παρ. 1 του άρθρου 2 του Ν.Δ. 3555)1956 καταργούνται.

Άρθρον 6.

Η ισχύς του παρόντος άρχεται από της δημοσιεύσεως αὐτοῦ δια της Έφημερίδος της Κυβερνήσεως.

Έν Ἀθήναις τη 31 Δεκεμβρίου 1970

Έν Ὄνόματι του Βασιλέως

Ο ΑΝΤΙΒΑΣΙΛΕΥΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΩΪΤΑΚΗΣ

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ο ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ

Γ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Ο ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΣΤΥΛ. ΠΑΤΤΑΚΟΣ

ΤΑ ΜΕΛΗ

ΝΙΚ. ΜΑΚΑΡΕΖΟΣ, ΑΓΓΕΛ. ΤΣΟΤΚΑΛΑΣ, ΑΔΑΜ. ΑΝΔΡΟΤΤΣΟΠΟΤΛΟΣ, ΛΟΤΚ. ΠΑΤΡΑΣ, ΝΙΚ. ΕΦΕΣΙΟΣ, ΝΙΚΗΤ. ΣΙΩΡΗΣ, ΓΕΩΡΓ. ΛΟΤΒΑΛΟΠΟΤΛΟΣ, ΣΠΤΡ. ΖΑΠΠΑΣ, ΙΩΑΝ. ΑΓΑΘΑΓΓΕΛΟΤ, ΕΜΜΑΝ. ΦΘΕΝΑΚΗΣ, ΙΩΑΝ. ΧΟΛΕΒΑΣ, ΙΩΑΝ. ΠΑΠΑΒΛΑΧΟΠΟΥΛΟΣ, ΚΩΝΣΤ. ΚΤΠΡΑΙΟΣ, ΠΑΤΛ. ΜΑΝΩΛΟΠΟΤΛΟΣ, ΚΩΝΣΤ. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΤ, ΠΑΝΑΓ. ΤΖΕΒΕΛΕΚΟΣ, ΓΕΩΡΓ. ΒΑΛΛΗΣ.

Έδεωρήθη και έτέθη ή μεγάλη του Κράτους σφραγίς.

Έν Ἀθήναις τη 31 Δεκεμβρίου 1970

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΣΟΥΚΑΛΑΣ